

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 21 sierpnia 2019 r.

DIH-2.709.21.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 NR 44/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 9a ust. 1 i 2, art. 35a pkt 4, art. 35c ust. 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660) oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 4 lipca 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę POLPETROL SPÓŁKA AKCYJNA z siedzibą w Poznaniu, od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 czerwca 2019 r., (sygn. akt D/LE.NR.8361.76.2019), nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł, za niezamieszczenie na stacji paliw w Kiełczewie, przy ul. [...] informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji paliw w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 15 kwietnia 2019 r. – działając na podstawie upoważnienia nr D/LE.NR.8361.76.2019, przeprowadzili kontrolę – dotyczącą identyfikacji przedsiębiorcy oraz kontroli zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych – na stacji paliw w Kiełczewie, [...], należącej do przedsiębiorcy POLPETROL Spółka Akcyjna z siedzibą w Poznaniu (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W momencie rozpoczęcia kontroli na stacji paliw stwierdzono, że do sprzedaży detalicznej oferowane były następujące paliwa ciekłe, tj. Pb95, Pb98, ON, ON Ex i LPG. W toku kontroli inspektorzy ustalili, że Przedsiębiorca nie zamieścił na kontrolowanej stacji – w miejscu widocznym i ogólnodostępnym – informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660) – zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 15 kwietnia 2019 r. nr D/LE.NR.8361.76.2019 oraz Załączniku nr 1 do protokołu kontroli.

Strona pouczona o możliwości zgłoszenia zastrzeżeń do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej” pismem z 25 kwietnia 2019 r. wniosła uwagi dotyczące:

- 1) przeprowadzenia kontroli przez osoby nie posiadające w chwili kontroli stosownych upoważnień;
- 2) uznania za udowodniony fakt braku zamieszczenia obligatoryjnej informacji, w sytuacji braku sprawdzenia i sfotografowania całego terenu stacji;
- 3) uznania za udowodniony fakt braku zamieszczenia obligatoryjnej informacji na podstawie zeznań świadka, który nie zamieszczał takowej informacji i nie posiadał wiedzy na jej temat.

Ponadto Strona przesłała oświadczenie, że zgodnie z art. 7 oraz art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292), że należy go grupy przedsiębiorców małych.

Pismem z 10 maja 2019 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej sprostował oczywistą omyłkę pisarską zawartą w treści protokołu kontroli z 15 kwietnia 2019 r. W treści protokołu – karta nr 1 – omyłkowo wskazano, że „Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli jakości paliw nr D/LE.NR.8361.76.2019 zostanie dostarczone przedsiębiorcy POLPETROL Spółka Akcyjna, ul. Żniwna 4, 61-663 Poznań”, podczas gdy powinno być „Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/LE.NR.8361.76.2019 zostanie dostarczone przedsiębiorcy: POLPETROL Spółka Akcyjna, ul. Żniwna 4, 61-663 Poznań”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z 13 maja 2019 r. ustosunkował do zastrzeżeń wniesionych przez Stronę do treści protokołu kontroli z 15 kwietnia 2019 r. nr D/LE.NR.8361.76.2019 i wyjaśnił przyczyny, dla których nie zostały one uwzględnione.

Następnie pismem z 27 maja 2019 r. (sygn. D/LE.NR.8361.76.2019) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Przedsiębiorcę, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł, określonej zgodnie z dyspozycją art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wobec braku

zamieszczenia na kontrolowanej stacji paliw informacji o zawartości biokomponentów w wprowadzanych do obrotu paliwach. Strona została pouczone o przysługującym jej prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów, materiałów i zgłoszonych żądań wynikających z art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.) – zwanej dalej „Kpa”.

Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień i nie odpowiedział na otrzymane zawiadomienie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 25 czerwca 2019 r., wydał decyzję (sygn. D/LE.NR.8361.76.2019) w której nałożył na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. za niezamieszczenie na stacji paliw w Kielczewie, przy ul. Poznańskiej 99, 64 – 000 Kościan informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. Decyzja została doręczona Stronie 27 czerwca 2019 r.

Pismem z 4 lipca 2019 r. z zachowaniem ustawowego terminu, Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji. Strona zaskarżyła decyzję w całości i zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 68 § 2 Kpa poprzez brak sporządzenia nowego protokołu;
- 2) art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, poprzez wydanie zaskarżonego orzeczenia na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez organy błędnie – z naruszeniem zasad postępowania dowodowego określonych w ww. przepisach Kpa, to jest wyłącznie w oparciu o treść dokumentu kontroli, sporządzonego i podpisanego przez inspektorów inspekcji handlowej wykonujących czynności kontrolne, w sytuacji gdy treść tego protokołu pozostaje w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie (zdjęciami przedłożonymi przez Skarżącego), a okoliczności jego sporządzenia poddają w wątpliwość rzetelność tego protokołu (brak prawidłowego upoważnienia).

Strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przy piśmie z 18 lipca 2019 r. przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr D/LE.NR.8361.76.2019.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismem z 24 lipca 2019 r. zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie wypowiedziała się w sprawie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych lub zakładowych stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Przedsiębiorca, który nie zamieszcza na stacji paliwowej lub stacji zakładowej informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z art. 35a pkt 4, tejże ustawy podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej na poziomie 5.000,00 zł, wynika natomiast wprost z art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu, które to informacje należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku tj. niezamieszczenie takich informacji w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, powoduje, że przedsiębiorca podlega karze pieniężnej. Innymi słowy, aby obciążyć Stronę karą pieniężną, musi ona wymaganych informacji w ogóle nie zamieścić, lub zamieścić je w miejscu nie będącym ogólnodostępnym (np. na zapleczu), albo uczynić ją niewidoczną (np. zasłaniając plakatem reklamowym), pomimo umieszczenia w miejscu ogólnodostępnym. W niniejszej sprawie informacji takich w ogóle nie zamieszczono.

Rozpatrując odwołanie Strony, Prezes UOKiK oparł się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 15 kwietnia 2019 r. (sygn. D/LE.NR.8361.76.2019). Z treści protokołu kontroli wynika, że na kontrolowanej stacji paliw do sprzedaży detalicznej oferowane były następujące paliwa ciekłe, tj. Pb95, Pb98, ON, ON Ex i LPG. Inspektorzy w momencie rozpoczęcia kontroli, nie stwierdzili zamieszczenia informacji dotyczącej zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych w żadnym widocznym i ogólnodostępnym miejscu na kontrolowanej stacji paliw.

Protokół kontroli oraz protokół przesłuchania zostały podpisane bez uwag przez kierownika stacji, który złożył oświadczenie, że jest osobą czynną w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 – zwana dalej: Kc), dokument ten został włączony do akt kontroli.

Ponieważ 15 kwietnia 2019 r. inspektorzy przeprowadzający kontrolę w stacji paliw w Kielczewie, [...] nie zastali osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ani osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy podczas kontroli, za pismem z dnia 16 kwietnia 2019 r. przesłali na adres siedziby przedsiębiorcy:

- 1) upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/LE.NR.8361.76.2019;
- 2) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;
- 3) załącznik nr 1 do protokołu kontroli;
- 4) wzór oświadczenia o kategorii przedsiębiorcy.

Pismo wraz z załącznikami zostało doręczone Przedsiębiorcy 18 kwietnia 2019 r.

Przedsiębiorca skorzystał z uprawnienia wynikającego z art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej i pismem z 25 kwietnia 2019 r. wniósł zastrzeżenia do treści protokołu kontroli dotyczące przeprowadzenia kontroli przez osoby nie posiadające w chwili kontroli stosownych upoważnień, uznania za udowodniony fakt braku zamieszczenia obligatoryjnej informacji, w sytuacji braku sprawdzenia i sfotografowania całego terenu stacji oraz na podstawie zeznań świadka, który nie zamieszczał takowej informacji i nie posiadał wiedzy na jej temat.

Oceniając działanie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentach Prezes UOKiK stwierdził, że zarzut dotyczący przeprowadzenia kontroli przez osoby nie posiadające w chwili kontroli stosownych upoważnień jest bezpodstawny nie zasługuje na uwzględnienie. Strona oparła ww. zastrzeżenie na treści protokołu kontroli w którym na karcie nr 1 wskazano, że upoważnienie do przeprowadzenia kontroli jakości paliw wraz z dokumentacją zostanie dostarczone POLPETROL S.A., podczas gdy zakres kontroli nie obejmował kontroli jakości paliwa. Prezes UOKiK oceniając kwestię posiadania przez osoby kontrolujące odpowiednich upoważnień wziął pod uwagę w pierwszej kolejności treść upoważnienia, a następnie zakres czynności kontrolnych faktycznie dokonanych przez inspektorów i udokumentowanych w protokole kontroli. W treści upoważnienia do przeprowadzenia kontroli numer D/LE.NR.8361.76.2019 z 15 kwietnia 2019 r. w części „E. Określenie zakresu przedmiotowego kontroli” w pozycji 1 wpisano: „Identyfikacja przedsiębiorcy”, a w pozycji 2: „Sprawdzenie zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach ciekłych.” W protokole kontroli z 15 kwietnia 2019 r. w części „Opis ustaleń kontroli” w punkcie „1. Identyfikacja przedsiębiorcy”, wskazano, że kontrolowany przedsiębiorca został zidentyfikowany na podstawie dołączonej do akt kontroli informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego – stan na dzień 15 kwietnia 2019 r. dotyczącej numeru KRS: 0000187235. Natomiast w punkcie „2. Sprawdzenie zamieszczenia na stacji paliw informacji dotyczących zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach ciekłych” opisano

ustalenie, że w momencie rozpoczęcia kontroli na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw w Kielczewie, [...], informacja dotycząca zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu nie była zamieszczona. Powyższe ustalenie zostało także potwierdzone wykonaniem dokumentacji fotograficznej i przesłuchaniem w charakterze świadka kierownika stacji, dowody te zostały dołączone do protokołu kontroli. W punkcie tym zawarto również ustalenie, że w trakcie trwania kontroli na stacji paliw została uwidoczniła informacja o treści: „Benzyny silnikowe sprzedawane na tej stacji zawierają do 5% bioetanolu, natomiast oleje napędowe do 7% biokomponentów w postaci estrów metylowych kwasów tłuszczowych”. Prezes UOKiK stwierdził, że zakres upoważnienia i zakres faktycznie wykonanych czynności pokrywają się. Ponadto Strona otrzymała upoważnienie do przeprowadzenia kontroli i protokół kontroli. Zatem słuszne było stwierdzenie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, iż sformułowanie zawarte na karcie 1 protokołu kontroli „upoważnienie do przeprowadzenia kontroli jakości paliw” jest omyłką pisarską i jego sprostowanie pismem z 10 maja 2019 r. W świetle powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że zastrzeżenie jest bezpodstawne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zastrzeżenia Przedsiębiorcy do protokołu kontroli dotyczącego uznania za udowodniony fakt braku zamieszczenia obligatoryjnej informacji, w sytuacji braku sprawdzenia i sfotografowania całego terenu stacji. Prezes UOKiK stwierdził, że zgodnie z art. 9a ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczenia na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Informacje te, należy umieścić na stacji paliwowej w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. Natomiast, żaden przepis ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm.) nie nakłada na inspektorów dokonujących kontroli obowiązku wykonywania dokumentacji fotograficznej. Stan faktyczny stwierdzony w momencie rozpoczęcia kontroli został utrwalony w protokole kontroli z 15 kwietnia 2019 r. (sygn. D/LE.NR.8361.76.2019). Prezes UOKiK stwierdził, że z treści protokołu kontroli wynika, że w momencie rozpoczęcia kontroli obligatoryjna informacja o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw nie była uwidoczniła, oraz że dokument ten stanowi dowód w toczącym się postępowaniu administracyjnym, zaś dokumentacja fotograficzna stanowi jedynie załącznik. W świetle powyższego Prezes UOKiK stwierdził, że zastrzeżenie braku sprawdzenia i sfotografowania całego terenu stacji jest bezpodstawne.

Odnosząc się do zastrzeżenia dotyczącego uznania za udowodniony fakt braku zamieszczenia obligatoryjnej informacji na podstawie zeznań świadka, który nie zamieszczał takiej informacji i nie posiadał wiedzy na jej temat. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że zgodnie z art. 9a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, informacje o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych

wprowadzanych do obrotu na stacjach paliw należy umieścić w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny. W trakcie kontroli Inspektorzy stwierdzili, że na kontrolowanej stacji paliw nie została uwidoczniiona obligatoryjna informacja o zawartości biokomponentów w oferowanych paliwach. W związku z powyższym na okoliczność niezamieszczenia ww. informacji w charakterze świadka został przesłuchany kierownik stacji. Z treści protokołu przesłuchania wynika, że kierownik stacji został zatrudniony na stacji paliw w Kiełczewie, [...] w listopadzie 2018 r. Przesłuchiwana osoba nie potrafiła wytłumaczyć braku uwidocznienia informacji o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na stacji paliw, ponieważ nie wiedziała, że istnieje taki obowiązek. Ponadto kierownik stacji zeznał, że poprzedni kierownik nie przekazał jej jakichkolwiek informacji w tym zakresie oraz, że stacja paliw została uruchomiona w lutym 2018 r. Protokół przesłuchania został podpisany bez uwag. Prezes UOKiK stwierdził, że gdyby informacja o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw umieszczona była w miejscu ogólnodostępnym, w sposób widoczny, to nawet osoba, która jej nie zamieszczała i nie posiadała o niej wiedzy, spostrzegłaby fakt jej umieszczenia. Zdaniem Prezesa UOKiK to, że osoba zatrudniona na stanowisku kierownika na kontrolowanej stacji paliw w okresie od listopada 2018 r. do 15 kwietnia 2019 r. nie spostrzegła obligatoryjnej informacji o zawartości biokomponentów, potwierdza ustalenie inspektorów o braku uwidocznienia tejże informacji.

Ponadto należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej w protokole kontroli zamieszcza się ustalenia kontroli. Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w przedmiotowym protokole kontroli wskazali podstawę prawną przeprowadzania kontroli oraz podstawę jej przeprowadzenia bez wcześniejszego zawiadomienia przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Prezes UOKiK nie dopatrył się także stronniczości i braku obiektywizmu, bowiem protokół odzwierciedla przebieg kontroli oraz podjęte czynności i stwierdzone fakty. Ustalenia faktyczne znajdują potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej stanowiącej Załącznik nr 1 do protokołu kontroli oraz w protokole przesłuchania, który został włączony do akt kontroli. Protokół kontroli z 15 kwietnia 2019 r., wbrew zastrzeżeniom Strony, nie zawiera oceny zgromadzonego w trakcie kontroli materiału dowodowego, ponieważ jest ona przeprowadzana przez organ w toku postępowania administracyjnego. Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK stwierdził, że protokół kontroli z 15 kwietnia 2019 r., sygn. D/LE.NR.8361.76.2019 jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa i stanowi dowód tego co zostało w nim urzędowo stwierdzone.

Strona w odwołaniu podnosi zarzutu naruszenia art. 68 § 2 Kpa poprzez brak sporządzenia nowego protokołu Prezes UOKiK stwierdził, że w uzasadnieniu odwołania Strona argumentuje, że naruszenie nastąpiło na skutek sprostowania treści tegoż protokołu po jego podpisaniu. Zdaniem Przedsiębiorcy działanie Organu I instancji nie było prawidłowe z uwagi na treść art. 71 Kpa, zgodnie z którym dokonywanie skreśleń i poprawek protokołu, winno mieć miejsce przed jego podpisaniem. Ponadto, zdaniem Strony protokół może stanowić dowód tylko w razie sporządzenia go w sposób określony w art. 68 § 2 Kpa, który

nie przewiduje możliwości dokonania sprostowania protokołu.

Odnosząc się do powyższego zarzutu Prezes UOKiK stwierdził, że zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym tą ustawą stosuje się przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej. Przepisy art. 15 ust. 1 oraz art. 21a ustawy o Inspekcji Handlowej stanowią *lex specialis* w stosunku do przepisów postępowania administracyjnego, w tym art. 71 i art. 68 § 2 Kpa. Zgodnie z regułą kolizyjną *lex specialis derogat legi generali* przepisy art. 71 i art. 68 § 2 Kpa nie mają zastosowania w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z art. 21a ustawy o Inspekcji Handlowej, inspektor może, z urzędu lub na wniosek kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole kontroli, o którym mowa w art. 20 ust. 1, oraz w odrębnym protokole, o którym mowa w art. 21 ust. 1. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że zarzut naruszenia art. 71 i art. 68 § 2 Kpa jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 Kpa, Prezes UOKiK stwierdził, że w uzasadnieniu Strona argumentuje, że nastąpiło ono poprzez wydanie zaskarżonego orzeczenia na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez organy błędnie – z naruszeniem zasad postępowania dowodowego określonych w ww. przepisach Kpa, to jest wyłącznie w oparciu o treść dokumentu kontroli, sporządzonego i podpisanego przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykonujących czynności kontrolne, w sytuacji gdy treść tego protokołu pozostaje w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie (zdjęciami przedłożonymi przez Skarżącego), a okoliczności jego sporządzenia poddają w wątpliwość rzetelność tego protokołu (brak prawidłowego upoważnienia).

Rozpatrując powyższy zarzut Strony Prezes UOKiK kierował się wskazaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego zawartymi w tezie wyroku z 12 września 2017 r. wydanego w sprawie o sygn. akt II GSK 3389/15, który stwierdził, że: w myśl zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 Kpa i skonkretyzowanej w art. 77 § 1 Kpa organy administracji publicznej mają obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zobowiązane są w sposób wyczerpujący nie tylko zebrać ale i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, zwłaszcza w postępowaniach odnoszących się do podmiotów, którym organ przypisuje delikt administracyjny. Zgodnie z art. 80 Kpa organ ocenia na podstawie całego zebranego materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Stosownie do art. 107 § 3 Kpa uzasadnienie decyzji powinno zawierać rezultaty tych ustaleń w szczególności fakty, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Prezes UOKiK po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu stwierdził, że Strona pouczona o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie swoich tez. Prezes UOKiK uznał za wiarygodne dowody zgromadzone

w postępowaniu tj. ustalenia zawarte w protokole i w Załączniku nr 1 (dokumentacja fotograficzna sporządzona przez Inspektorów) oraz protokole przesłuchania w charakterze świadka. Przeprowadzając ponownie postępowanie Organ stwierdził, że protokół kontroli został podpisany bez uwag, zaś zastrzeżenia do protokołu kontroli zgłoszone przez Stronę były bezpodstawne i nie zasługiwały na uwzględnienie. W związku z powyższym Prezes UOKiK stwierdził, że udowodniony został fakt, że w momencie rozpoczęcia kontroli na należącej do Przedsiębiorcy stacji paliw w Kielczewie, [...], informacja o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na kontrolowanej stacji paliw nie była uwidoczniła. Zatem słuszna i zgodna z prawem była decyzja Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 czerwca 2019 r., sygn. D/LE.NR.8361.76.2019, w której na podstawie art. 35a pkt 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wymierzył Stronie karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł, za to, że nie zamieściła na należącej do niej stacji paliwowej w Kielczewie, przy ul. Poznańskiej 99, 64 – 000 Kościan informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji w sposób określony w art. 9a tejże ustawy.

Należy również podkreślić, iż kwota kary pieniężnej w wysokości 5.000,00 zł, wynika wprost z treści przepisu art. 35c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Przepis ten nie przewiduje tzw. kar „widelkowych” od określonej kwoty do kwoty stanowiącej górną granicę kary pieniężnej, co pozwala organowi orzekającemu w danej sprawie, na ustalenie poziomu wysokości kary, przy zastosowaniu określonych kryteriów np. o charakterze ekonomicznym. Jak trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 27 lutego 2017 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 1819/16 „Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych są obowiązani do zamieszczania na stacjach paliwowych czytelnych informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzonych do obrotu na tych stacjach, w szczególności informacji o zawartości bioetanolu w benzynach silnikowych. Niedopełnienie powyższego obowiązku skutkuje nałożeniem kary pieniężnej w wysokości 5000 zł. Ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2018 r. poz. 427) nie przewiduje żadnych okoliczności znoszących obowiązek nałożenia przez właściwy organ kary, o której wyżej mowa, czy też jej miarkowania.”.

Prezes UOKiK rozpatrując odwołanie Strony dokonał analizy materiału dowodowego pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 i 2 ustawy Kpa. Prezes UOKiK podzielił pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrażony w uzasadnieniu wyżej przywołanego orzeczenia, że: ustawa nie określa jakichkolwiek przesłanek wyłączających odpowiedzialność (możliwość odstąpienia od wymierzenia kary) bądź prowadzących do jej ograniczenia. Organ kontrolny działa w takiej sytuacji w warunkach uznania związanego - stwierdzenie określonego ustawą naruszenia musi spowodować jego odpowiedzialność, zgodną z przepisami ustawy kwalifikację, a następnie nałożenie kary w wymaganej tą ustawą wysokości. Zaistnienie określonych ustawą przesłanek odpowiedzialności zobowiązuje właściwy organ (wojewódzkiego inspektora) do wymierzenia kary. Prezes UOKiK wskazuje, że w uzasadnieniu cytowanego wyżej wyroku Sąd trafnie podkreśla, że obowiązek

zamieszczenia czytelnych informacji o zawartości biokomponentów wynika z konieczności zapewnienia konsumentom możliwości weryfikacji, czy oferowane na danej stacji paliwo może być stosowane w użytkowanym przez konsumenta pojeździe, zgodnie ze wskazaniami producenta, warunkami udzielonej gwarancji lub oceny, czy nie wywiera ono niekorzystnego wpływu na pojazd. Brak informacji, o której mowa w art. 9a ustawy uniemożliwia konsumentowi możliwość dokonania prawidłowego wyboru.

Konkludując, w ocenie Prezesa UOKiK, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 25 czerwca 2019 r., sygn. D/LE.NR.8361.76.2019, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł, za niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za niezamieszczenie na stacji paliw w Kiełczewie, [...], informacji dotyczących zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych wprowadzanych do obrotu na tej stacji. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo

pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1/[...].
- 2/ [...].
- 3/ a/a.